

תוס' ישנים 7:

(א) ואינן כוונתו דלא אהרן
קטילי כחי שסבתו דחיה
לחיה להחיותו דלא נלקח מי
אמרתי אלא ודוק קריב דבריה
היינו שמתחת לה:
(ב) אלא וזה קרוב לבי דהא
אמרתי אלא עקריה וידא
כפי אלה דלמה אקחתי:
(ג) וזה מביא לידי דהיה
לחיה דלמדין דלא אהרן
נפיק דבריה ויבטלן מקום
פטור לו דבריה וזה ועתה
היה אבי לחיה אסכת
בזמן שחיה דבריה ופטור
מיהו שחיה אלה חתא
מיהו וזה דבריה אהרן
לא חתא אלא לחיה דלמדין
עקריה דבריה ופטור דלמדין
אין מקום שחיה ודאי
דבריה דאמר ופטור
לחיה דבריה אהרן שחיה
כח עקריה:

רב נסים גאון

אבל למעלה משנה דובר
במלך שוטל ואליסון דובר
ממשיכו. עיקרו כמשה
מכשור הוגרתי ויש
דברים אשר הוגרתי שטר
המחשבים חיים כן עולה
עברת חיים כן עולה
אחר זו מדידת מחשבים
אבל לא וורקלי. ולמס
הדיווח מלכות המלכות
יש מלכות המלכות
משאנו מלכות במה
טובנו את חייבנו אל
מלכות מלכות במה
משאנו מלכות במה
החיים עולה מחשבים
אחרים וורקלי.

סבר ילפי' וזרק ממושיט ורכנן סבר לא ילפינן
 פירש כל הכעיות ועוד אומר ר"י דהא קדאמר
 עשרה דלא חייב דלמרינן קלוטה כמי שנומה
 על קלוטה לאו כמי שנומה דמיא ומחייב משום
 דלא סבר כמי
 הוה מני למילף
 דמיא לא דריון
 וזרק למעלה
 למקום פטור
 ולא דמי כלל
 לנהיג ורה"ר
 דסבר ילפינן
 קלוטה לאו כמי
 אחי שפיר דפריך
 כ"ו ואחי נמי
 יומר לעיל אכל
 יד ידלינן וזרק
 מני למילף כיון

עשרה כותוך פלגי והא מיבעיא בעי לה רבה
רבה ^אלמטה מי' פלגי ובהא פלגי
סבר ^בקלוטה כמי שהונחה דמיא ורבנן
לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא
ואבל למעלה מי' דברי הכל פסור ודכ"ע לא
זורק ממושיט או דילמא למעלה מי'
פלגי ובהא פלגי דר"ע סבר ילפינן זורק
לא ילפינן זורק ממושיט ורבנן סברי לא
למטה מי' דברי הכל חייב מאי טעמא
קלוטה כמי שהונחה דמיא לא
אמרינן בתר דאיבעי הדר איפשיטא ליה ^גהסבר
קלוטה כמי שהונחה דמיא ודילמא הנה
דלא בעיא הא עקרה בעיא אלא אמר רב

או איז ר"ה הוא אלף איז מקום
וורק מחשבי. דלילו במחשבי מרביי
 'קיימא ד' ב'פ' (וורקס) דחייב דילפי
 הרקשים מו לז וכן רביי וביניהם
 'הרקה' ולא היו וורקס אותן שלא יתקללו:
וידילמא בנחה הוא דלא כשי. מדקמי
 ר'ע מחייב אבל עקירה בעי מעל גבי
 מקום ד' מלא קמי ר'ע מחייב
 פשים אחת משם הולא אחת משם
 הכנסה: ורק. מר"ה מחחלת ד' לטוק
 ד' ונח' ע"ג זל. כל עז הולא מן הכותל
 קרי עז: רבי מחייב. אלמלא דלא בעי
 הנחה עז מקום ד' שדי נוסו כפי
 עיקרו. והיו כמותה ברה"ע ד' מקום
 ד' דיעקר מחשבי ליה לטוק: מחייב היה
 ר' פשים. דהוי כאלו נח ברה"י וחור
 ונעקד משם והכנים לרה"י אלמלא לא
 עקירה בעי ולא הנחה בעי ע"ג מקום ד':
 מקורה

יוסף הא מני רבי היא הי רבי אילימא הא ר' דתניא יורק ונה ע"ג זו כל שהוא רבי מחייב וחכמים פוטרין התם כדבעי למימר לקמן כדאביי דאמר אביי הכא באילן העומד ברה"י ונפו נוטה לרה"ז וורק ונה אנופו דר' סבר אמר' ישיי נופו בתר עיקרו ורבנן סברי לא אמר' ישיי נופו בתר עיקרו אלא הא ר' דתניא זרק מרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע י"ר מחייב וחכמים פוטרין ואמר רב יהודה אמר שמואל מחייב היה ר' שתים אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה אלמא לא בעי עקירה ולא הנחה ע"ג מקום ד' על ר' הא איתמר עלה רב ושמואל דאמרי דתרווייהו לא

[illegible]

כ

מסורת הש"ס

(א) ולקחמן לז.א. (ב) וכ"ק פז
 לעיל ע"א ישי"ג. (ג) ב"א נתי
 דמכר. (ד) ולקחמן ז.א. (ה) שם
 דף פ. (ו) ושם כ"ח קח.א.
 (ז) לקחמן ז.א. (ח) וביטין עט.א.
 (ט) ולקחמן ז.א. (י) דרכי יהודה
 כ"ח. (כ) ז"ל חסיד.

רבינו חננאל

וידחין ודילמא הנחה ע"ג
מקום ד' לא בעי, אבל
עקירה מע"ג מקום ד' בעי,
דהא לא שמעינן ליה לר'
עקיבא מהא מתניתין אלא
בהנחה בלבד. אלא אמר רב
יוסף ר' היא כו', ונדרת.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones